

JÁ JSEM SVĚTLO SVĚTA

Když máme dobrý zrak a dostatek světla, vnímáme a vidíme všechno, co se kolem nás děje. V Písmu čteme, jak Ježíš uzdravil slepého od narození. Jaká to musela být pro slepce změna, když najednou uviděl?

Často si ani neuvědomujeme, co pro nás zrak a světlo znamenají. Na následujícím textu si můžeš vyzkoušet, jak je obtížné číst slepecké písmo. Pomocí písmen Braillovy abecedy se dozvíš, co o sobě Ježíš řekl.

BRAILLOVA ABECEDA:

						
A	B	C	D	E	F	G
						
H	I	J	K	L	M	N
						
O	P	Q	R	S	T	U
						
V	W	X	Y	Z		

TAJENKA:

Já jsem přišel na svět jako světlo, aby ... (Jan 12,46)

Správné řešení odevzdejte panu jáhnovi nebo otci Petrovi.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Číslo 1
2016

Uherčice
Velké Němčice
Křepice

Neboť Bůh tak miloval svět...

V roce 1939 usedl na anglický trůn král Jiří VI. Tento král panoval v těžké době, protože právě začínala II. světová válka. Lidé na celém světě byli znepokojeni. Velké znepokojení prožíval i král Jiří VI. A když viděl, že situace je zlá, tak se rozhodl, že promluví k národu. Mělo se jednat o důležité mírové poselství, které bylo očekáváno s velkým napětím. Na toto poselství nečekala pouze Anglie, ale i celý svět.

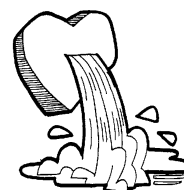
Tento projev měla přenášet společnost Columbia. Všechno bylo připraveno a král přistoupil k mikrofonu. Teď si ale šéf techniků všiml, že hlavní kabel je přerušený. Už pochopitelně nebylo možné nic opravovat, protože král se nadechl, aby začal mluvit. A tak tento šéf techniků, který zjistil tuto závadu, udělal jednu velikou věc. Přiběhl ke kabelu, který byl přerušen a pravou rukou chytil jednu část kabelu, levou rukou druhou část a obě části spojil dohromady. Jakmile to udělal, jeho tělo se úplně zkroutilo, protože jeho tělem procházel elektrický proud. Díky duchapřítomnosti tohoto muže mohlo vysílání proběhnout a jenom tak mohl král předat své poselství.

Něco podobného se stalo i na Kalvárii. Od doby prvotního hříchu bylo narušeno spojení mezi nebem a zemí, mezi člověkem a Bohem. Proto přišel Ježíš, aby spojil oba konce a obnovil spojení. Kříž je místem, kde se spojuje nebe se zemí, a kde se odpouští lidská vina. Ježíšovo tělo je zkroucené ve smrtelné křeči, ale spojení je obnoveno. On zemřel za naše nepravosti, náš trest dopadl na něj, ale spojení bylo obnoveno!

Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby
žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život
věčný.

Požehnané a milostiplné Velikonoce Vám všem
přeje P. Petr a jáhnové Josef a Bedřich

Svědectví z jedné farnosti

Před léty otec jezuita, byl to Ital, vyprávěl toto svědectví. Otec biskup ho poslal do farnosti v severní Itálii s tím, že je to farnost rozdělená a ať se s tím pokusí něco udělat. V kostele na bohoslužbách byly přítomny tři skupiny lidí, kteří se neměli rádi – z různých důvodů – jedni byli politicky orientováni spíš doprava, druhí zase doleva. Léta se nezdravili, nikdy si nepodali ruce, léta mezi nimi panovala nenávist a neodpuštění. Prostě naprosto rozdělená farnost takovým způsobem, že lidsky toto dát dohromady nebylo možné. Neměli se rádi a přitom v kostele seděli vedle sebe. Kněz se dlouho modlil za své farníky a nakonec se rozhodl, že se pokusí smířit tyto bratry a sestry o bohoslužbě na Velký pátek.

Před uctíváním svatého kříže, kněz řekl asi toto: „Bratři a sestry, podívejte se na kříž. Ježíš je tak bezmocný, má přibité ruce i nohy, nemůže dělat vůbec nic a přitom – umírá za všechny, za dobré i za zlé. Všem, kteří mu ublížili, odpouští a my bychom se na sebe měli hněvat a nenávidět? Kdo tedy dnes chce odpustit svému bratru, ať přijde a uctí svatý kříž. Kdo ale odpustit nechce a chce ve svém srdci nosit zlobu a nenávist, ať také přijde dopředu a na kříž plivne. Protože kdo nenávidí bratra, je to jakoby plival Ježíši do tváře. Ať tedy přijde a udělá to!“ V kostele nastalo hrobové ticho. Kněz se postavil za kříž, který držel svými rukama a čekal. Uplynula minuta a nic, druhá – nic. Kněz se začínal potit, ale zároveň se modlil jako nikdy v životě. Třetí minuta. V té chvíli vstal vzadu v kostele jeden námořník, chlap s pruhovaným tričkem, pod kterým mu hrály jeho svaly. Popošel několik lavic dopředu a podal ruku překvapenému muži. Už léta spolu nemluvili a byli to dlouholetí nepřátelé. Námořník řekl. „Odpusť mi, prosím, moje špatné chování. Nevím ani, proč jsem byl takový.“ Muž se slzami v očích také poprosil námořníka o odpuštění. Oba potom šli a pokleknutím uctili kříž. V té chvíli se v celém kostele spustila lavina – lidé si navzájem odpouštěli a potom poklekali před křížem. A tak na Velký pátek došlo ke smíření farnosti.

Odpuštění v našem životě se odehrává na třech rovinách – odpustit Bohu, to že projevy jeho vůle se nám možná zdály tvrdé, to že jsem se bránil Božímu úradku. Potom odpustit sobě – nevracet se k tomu, co bylo. Pokud jsem svoji minulost svěřil Bohu ve svátosti smíření, nemusím už vzpomínat na hříchy svého života. A pak odpustit druhým.

Špetka humoru

Manželé Vomáčkovi přijdou do nebe. Oba se dívají kolem sebe a žasnou a žasnou. To, co vidí, to ještě nikdy neviděli. Kolem nich je nepředstavitelná krása. Manžel se vyčítavě podívá na svoji ženu a povídá: "Vidiš, kdybys pořád neotravovala s tou svou zdravou výživou, tak jsme tu mohli být už minimálně dvacet let!"

V jednom malém americkém městečku připevnil pan farář na dveře kostela tuto zprávu: "Dnes ráno v 7.30 nás opustil náš bratr John Scott a odešel do ráje..." Večer k tomuto nápisu někdo připojil dovětek: "Zde nebe - stop - 20.00 - stop - John Scott zde stále není - stop – jsme znepokojeni - stop."

Paní před kostelem hodí žebrákovi do klobouku 10 korun. Když žebrák nereaguje, paní si neodpustí poznámku: "Alespoň poděkovat byste mohli!" "Copak nevidíte cedulku," brání se chudák. "Já jsem hluchoněmý a vy si myslíte, že za mizerných 10 korun udělá Bůh zázrak a já promluvim?"

Za knězem přijde s prosbou o pomoc ustaraná žena. Vypráví mu o všech svých těžkostech - muž pije, děti jsou nemocné, králíci pochcípali, navíc je rodina pěkně zadlužená...Když asi hodinu přednáší knězi tyto své litanie, tak žena prohlásí: "Otče, to je neuvěřitelné, jak vy dokážete člověku pomoci! Když jsem za vámi přišla, tak mě bolela hlava, ale teď už mě nebolí!" "Není se co divit," říká si kněz v duchu sám pro sebe, "teď bolí zase mě."

Starý pan farář měl ve zvyku, že často bouchal rukou o kazatelnu, aby dodal svým slovům ještě větší váhu a sílu. Jednoho dne připevnili ministranti nic netušícímu panu faráři na kazatelnu rýsovačky. Byla právě slavnost svatých Petra a Pavla. Kněz vystoupil na kazatelnu a začal kázat: "Svatí Petr a Pavel, to byli..." A jak měl ve zvyku, bouchl rukou o kazatelnu. Potom už jenom vyslovil slova, která farníky skutečně zarazila: "Kluci darební!"

Telefonuje manžel z práce domů: „Dnes odpoledne přivedu návštěvu.“ „Ty ses asi zbláznil,“ odpovídá žena, „vždyť víš, že malujeme, že jsou nemocné děti a navíc jsi na dnešní odpoledne pozval svou matku! To snad nemyslíš vážně!“ „Úplně vážně,“ odpovídá manžel. „Je to mladší kolega, který se chce ženit, tak aby věděl, do čeho jde.“

Velikonoce mají poslední slovo

Vrcholem a středem celého liturgického roku je svaté triduum, tedy tři velikonoční dny utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně. Tyto dny začínají večerní mší na památku Večeře Páně na Zelený čtvrtek, vrcholí při velikonoční vigílii a končí nešporami neděle Zmrtvýchvstání Páně. Svátý Augustin mluví o „svatém triduu Ukřižovaného, Pohřbeného a Vzkříšeného.“ Takže Zelený čtvrtek a Velký pátek nejsou přípravou na Velikonoce, nýbrž součástí jediného velkého svátku Velikonoc.

Zelený čtvrtek – Ježíš sloužící

Všichni evangelisté se zmiňují o poslední večeři. Ale u sv. Jana jako u jediného chybí zmínka o ustanovení eucharistie. Jan o ní nepíše, naopak se věnuje jinému tématu, které zase nenajdeme u ostatních evangelistů – a to je Pánova služba, umývání nohou. Toto Pánovo gesto muselo zapůsobit jako šok. Nohy umývali otroci, protože to byla ta nejposlednější práce. Anebo si ještě nohy nechali umývat rabíni od svých žáků. A najednou je tu rabi, Mistr a Pán, který si nenechá umývat nohy, ale dokonce sám je umývá druhým. Všechno je zase naopak. Ježíš se sklání a umývá apoštolům nohy. Mohli bychom říci, že se sklání k patám učedníků.

Když se řekne slovo pata, možná se nám vybaví ještě ze školních let staré řecké báje a pověsti a hrdina, který se jmenoval Achilles. Kdo by neslyšel o jeho patě? Když maminka koupala svého syna Achilla v řece, aby se stal nesmrtelným a nezranitelným, tak ho držela za patu a právě tato pata znamenala zranitelné místo v Achillově životě.

A když se Ježíš sklání k patám svých učedníků - a tedy i nás, tak se sklání k našim slabostem, ubohostem, všem těm místům, kde jsme prostě slabí a zranitelní. Sklání se k nim proto, aby se jich dotkl, aby je uzdravil a očistil. Pán se o nás zajímá. Zajímají ho pochopitelně i naše bolavá místa, za která se stydíme a která skrýváme možná před sebou a někdy možná i před Bohem. Ježíš pokleká, aby se dotýkal právě těchto našich bolavých míst právě proto, aby nás uzdravil. A o to jde především v eucharistii, kdy slavíme zvláštní Ježíšův dotek a Ježíšovu lásku. Kéž bychom si touto Boží láskou nechali posloužit!

Velký pátek – smrt semínka

Aby semínko vydalo užitek, musí nejdříve zemřít. Na jaře lidé ve velké naději sázejí semínka. Položí je do země, zajistí dostatek vody a světla, a potom už jenom čekají. Po určité době se země začne hýbat, a i když je půda mnohonásobně těžší než semínko, semínko má v sobě takovou sílu, že si dokáže poradit.

Je to už téměř dva tisíce let, co také vyrašilo jedno malé semínko. Mnohé těžké kameny se ho snažily udržet pod zemí a snažily se mu ze všech sil zabránit v růstu. Až nakonec tu zůstal poslední a nejtěžší kámen, kámen smrti. Zdálo se, že semínko už navždy zůstane v zemi. Kameny prožívaly triumf. Vypadalo to tak, že kámen smrti je příliš velký na to, aby mohl být odvalen. Ale třetího dne se Boží semínko pohnulo a vyrostlo do ještě větší krásy. Ani náhrobní kámen neodolal síle semínka.

Vzkříšení – On žije!

On žije! To je radostné volání Velikonoc. Ježíš není figurína, ani mumie, ale on je živý. On skutečně žije! Velikonoce mají tedy poslední slovo. Nic není konečné, ani smrt. I smrt je možné zvrátit. Jestliže tenkrát v Jeruzalémě byl hrob skutečně prázdný, může to Bůh zopakovat a zopakuje to ve velkém. To, co bylo nenávratné, bude vráceno. Znovu uvidíme své přátele a všechny ty, kteří nás předešli. Smrt nemá poslední slovo. Poslední slovo bude mít vzkříšení a život. Boží láska si už najde způsob, jak všechno překonat. Bůh nedovolí, aby smrt zvítězila.

Velikonoce v nás zároveň chtějí probudit důvěru, že žádná hrobová situace není pro nikoho definitivní. Ani pro děti, ani pro dospělé. Tehdy, když všechno přikryje tma, žal a deprese, sestoupí anděl, zatřese zemí a my budeme schopni povstat k životu. Blesk Ducha osvíti naši temnotu a vytvoří prostor pro vzkříšení.

Někdy přitom stačí tak málo, aby došlo ke vzkříšení v našem životě. Pokaždé, když prolomíme krunýř sobectví, který nás chce uzavřít do našeho vlastního já, nastává vzkříšení. Pokaždé, když si podáme ruce ke smíru, děje se vzkříšení. Když se dělíme s druhými, když si odpouštíme, dochází ke vzkříšení. A pokud se budeme o toto vzkříšení znovu pokoušet navzdory všem neúspěchům a pádům, můžeme zbytek klidně nechat Bohu. On sám pak dokoná naše započaté vzkříšení.

Letní tábor 2016

Pro kluky ve věku od 8 do 14 let.

Odjezd je v sobotu **13. 8. 2016** na základnu v **Újezdě u Černé Hory**.
Po ukončení táborové hry „**Starověký Řím**“ se vrátíme v sobotu **20. 8. 2016**.

Nejnutnější výdaje na osobu budou přibližně 1200,- Kč. Další podrobnosti (co vzít s sebou...) budou oznámeny na konci školního roku.

Veškeré připomínky, dotazy u P. Petra Havláta, tel. 519417229.

-----zde odstříhnete-----

Přihláška na letní tábor:

JMÉNO.....RODNÉ ČÍSLO...../.....

VĚK..... TELEFON NA RODIČE.....

ADRESA.....

Podpis rodičů.....

Souhlasím s tím, aby bylo na přihlášce uvedeno rodné číslo dítěte.

.....

Nejbližší akce děkanátu – Hustopeče:

2.4. Děkanátní setkání mládeže. Začátek v 9.30, potom workshopy, 12.30 oběd, po obědě hra v terénu, 14.00 – partička, 15.30 zakončení mši svatou. Letošní téma – Exit 25.

13.4. 19.00 – setkání katechetů, kteří vyučují náboženství

21.5. Děkanáda

<http://farnosthustopece.cz/>

Příležitost ke svátosti smíření

19.3. Uherčice	9. 00 – 11. 30
19.3. Křepice	14. 00 – 16. 30
20.3. Velké Němčice	14. 00 – 16. 30

Začátky obřadů v našich farnostech

24.3. Večerní slavnost na Zelený čtvrtek – Památka Večeře Páně

Křepice	17.00
Velké Němčice	18.00
Uherčice	18.30

25.3. Liturgie Velkého pátku – Památka Umučení Páně

V 15. 00 pobožnost křížové cesty ve všech farnostech.

Křepice	18.00
Uherčice	18.00
Velké Němčice	18.00

26.3. Slavnost velikonoční noci – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Křepice	18.00
Uherčice	18.00
Velké Němčice	20.00

27.3. Boží hod velikonoční

Uherčice	8.00
Křepice	9.30
Velké Němčice	11.00

Při mši sv. svěcení pokrmů, po mši sv. Te Deum a svátostné požehnání.

.....

První svaté přijímání:

Křepice	5.6.
Velké Němčice	19.6.

www.paxvobis.cz

